

De Blinde Arrogantie van het Westen en de Onmogelijkheid van Diplomatie

Door Frank , 24 september 2026

De Blinde Arrogantie van het Westen en de Onmogelijkheid van Diplomatie

Door Frank Dumon

Inleiding: De Ineenstorting van een Wereldorde - 23 september 2026

De internationale orde, zoals die na de Tweede Wereldoorlog met veel beloften van vrede en samenwerking werd opgetuigd, is niet slechts aan het wankelen; zij is in een staat van gevorderde ontbinding. De instellingen die ooit bedoeld waren om oorlogen van agressie te voorkomen, zijn gereduceerd tot lege hulsjes, gebruikt als decorstukken voor de theatraliteit van een stervende hegemoon. De 81e Algemene Vergadering van de Verenigde Naties in New York heeft dit jaar niet gediend als een forum voor dialoog, maar als een podium voor existentiële dreigementen, strategische wanhoop en een niveau van arrogante blindheid dat

de geschiedenisboeken in zal gaan als het dieptepunt en het westerse diplomatieke faillissement.

Deze analyse, gebaseerd op recente toespraken, geopolitieke ontwikkelingen en de scherpe observaties van onafhankelijke journalisten en strategische analisten, schetst een somber maar noodzakelijk realistisch beeld. Het Westen, geleid door een Verenigde Staten die vastzit in een ideologische doodlopende weg, en een Europa dat blindelings achter deze karrentrekker loopt, maakt een diplomatieke oplossing voor de grote conflicten van onze tijd onmogelijk. Dit wordt in stand gehouden door een mediabestel dat voor bijna honderd procent gecontroleerd is en een narratief verkoopt dat volstrekt niet strookt met de feitelijke werkelijkheid. **Zoals de Palestijns-Syrische journalist Leith Marouf terecht opmerkt, is de geloofwaardigheid van de westerse imperiale media niet alleen wereldwijd, maar ook bij de eigen bevolking volledig verdwenen.** In dit artikel, opgedeeld in drie delen, worden de militaire, mediatieke en strategische dimensies van deze crisis ontleed, aangevuld met historische context en een dringende oproep tot een terugkeer naar eerlijke diplomatie.

Deel 1: De Illusie van Militaire Overmacht en de Strategische Doodlopende Weg

De VN als Podium voor Oorlogstaal: De [Volledige Toespraak](#) van Trump met hieronder een fragment

De 38 minuten durende speech van de 47ste President van de Verenigde Staten van Amerika tijdens de 81ste Zitting van de Verenigde Naties in New York, de oranje brulaap Donald Trump, is er een van een gestoorde agressieve zot die thuishoort in een gekkenhuis of minstens in de gevangenis voor oorlogsmisdaden samen met zijn kompaan Netanyahu.

Op dinsdag 22 september 2026 hield de Amerikaanse president een toespraak van 38 minuten voor de Algemene Vergadering van de VN. In plaats van de diplomatieke retoriek die men op dit forum zou verwachten, schetste hij een **"The winner takes it all"** visie op de wereldmacht. Hij offerde openlijk de vraag of de Verenigde Staten de Islamitische Republiek Iran niet volledig zouden moeten **"vernietigen"** (annihilate), **en deed dit vanuit hetzelfde spreekgestoelte dat werd gecreëerd om precies dergelijke oorlogen van agressie te voorkomen.** Deze retoriek ging hand in hand met cynische opmerkingen over de "diefstal" van

Venezolaanse olie, waarbij de oude, imperialistische spreuk "to the victor belong the spoils" (de overwinnaar neemt alles) opnieuw werd omarmd.

Deze toespraak is geen teken van kracht, maar van strategische wanhoop. Zoals de Iraanse generale staf terecht opmerkte in hun reactie: dergelijke woorden demonstren de strategische doodlopende weg van Amerika in zijn agressie tegen de Iraanse natie. Het herhalen van grondeloze beweringen en dreigementen is, gegeven de uitputting van het Amerikaanse militaire apparaat, geen teken van macht, maar van paniek. Het Westen heeft de neiging om militaire escalatie te verwarren met strategische vooruitgang, een denkfout die al eerder fataal bleek in Vietnam, Afghanistan, Irak en Libië.

De NAVO-ontmaskering: 5.000 Vluchten en de Mythe van de "Beperkte" Oorlog

Terwijl de Amerikaanse president dreigde, maakte de secretaris-generaal van de NAVO, Mark Rutte, een opmerkelijke en onthullende verklaring. Hij vertelde de wereld dat er **meer dan 5.000 vliegtuigen waren opgestegen vanuit Europa ter ondersteuning van door de VS geleide operaties in de oorlog van agressie tegen Iran** (de zogenaamde 40-daagse "Epic Fury"-campagne). Deze uitspraak is van historisch belang. Het is de formele, onbedoelde bevestiging dat de NAVO als alliantie direct en onvoorwaardelijk betrokken is bij deze oorlog.

Leith Marouf wijst er scherp op dat deze gecombineerde macht van de NAVO, de Golfstaten (GCC) en Israël al drie jaar lang wordt ingezet tegen de volkeren in Gaza, Libanon en Jemen. De mythe dat Israël deze oorlogen in zijn eentje voert, is een farce. Israël is, in de woorden van Marouf, een "puny little garbage heap" dat niet de capaciteit heeft om deze regionale oorlogen alleen te voeren. Het is de gecombineerde kracht van het westerse imperium die al drie jaar lang wordt vernederd door de As van Verzet. Zelfs de belegerde bevolking van Gaza heeft deze overmacht tot stilstand kunnen dwingen. Als deze gecombineerde, technologisch superieure macht er niet in slaagt Iran te verslaan met conventionele middelen, blijft er voor het Westen slechts één optie over: de dreiging met kernwapens.

Deze nucleaire dreiging is echter evenzeer een illusie. Het gebruik van kernwapens door de VS tegen Iran is niet alleen een moreel verwerpelijke gedachte, maar ook strategisch onmogelijk zonder de reactie van de andere supermachten, China en Rusland, uit te lokken. Een dergelijke escalatie zou het einde van de mensheid betekenen, een realiteit die zelfs de meest hawkische strategen in Washington

uiteindelijk doet terugdeinzen. Ook Israël zal geen kernwapens gebruiken, aangezien een aanval op Iraanse nucleaire faciliteiten onvermijdelijk zou leiden tot verwoestende vergeldingsaanvallen op het kleine grondgebied van Israël, waardoor het zelf tot een nucleaire woestenij zou worden herleid.

De Technologische Realiteit: Hypersonische Wapens en de Kwetsbaarheid van het Westen

Iran heeft niet alleen gedreigd met een verbreding van de geografie van het conflict, maar heeft ook de middelen om deze dreiging waar te maken. Een cruciaal, door het Westen genegeerd feit is dat Iran een van de weinige landen ter wereld is dat satellieten de ruimte in kan schieten en op een baan kan houden. Deze technologische prestatie impliceert direct dat Iran dezelfde raketten die gebruikt worden voor satellietlanceringen, kan uitrusten met hypersonische of meervoudige springkoppen.

Dit betekent dat Iran de capaciteit heeft om doelen in Europa of Noord-Amerika te bereiken. Het is een eenvoudige technologische stap zodra men de ruimtevaart limieten heeft bereikt. Deze realiteit wordt door westerse beleidsmakers genegeerd, omdat deze niet past in het narratief van een "achterlijke" of "geïsoleerde" vijand. De waarheid is dat de As van Verzet technologisch en strategisch is geëvolueerd, terwijl het Westen vastzit in verouderde doctrines van luchtoverwicht en economische sancties die steeds minder effect sorteren.

Deel 2: De Media als Propagandamachine en de Diplomatieke Blokkade

Het Volledige Verlies van Geloofwaardigheid van de Westerse Media

Leith Marouf stelt dat de mainstream media in het Westen 100% van zijn geloofwaardigheid heeft verloren, niet alleen bij de wereldbevolking, maar ook bij de burgers van de landen waar deze media opereren. Deze observatie is fundamenteel voor het begrijpen van waarom diplomatieke oplossingen onmogelijk worden gemaakt. **Een democratie kan geen rationaal buitenlands beleid voeren als de bevolking wordt gevoed met infantiele, ideologisch gekleurde propaganda die elke nuance ontbeert.**

De westerse media fungeert niet als waakhond van de macht, maar als de public relations afdeling van het militair-industrieel complex. Wanneer er berichten opduiken over "indirecte gesprekken" tussen de VS en Iran via Qatarese bemiddelaars aan de zijlijn van de UNGA, wordt dit door de media geframed als bewijs dat Iran "bezorgd" was en "terugkrabbelde". De Iraanse ministerie van Buitenlandse Zaken maakte echter snel korte metten met deze narratieven door te benadrukken dat er niets nieuws was aan deze contacten en dat de VS zich eerst moet houden aan het memorandum van overeenstemming (MOU) dat in juni werd ondertekend. De media probeert ook het verhaal te verkopen dat Iran bereid is de Straat van Hormuz te openen om de olieprijs te verlagen, een framing die de agressieve blokkade van de VS zelf wegmoffelt.

De Rol van Qatar en de Illusie van Onafhankelijke Arabische Media

De claim dat Iran onderhandelingen zocht, vond zijn oorsprong bij Qatarese bronnen. Qatar heeft zich, zoals Marouf opmerkt, geprofileerd als de meester van de propaganda in de Arabische wereld namens het imperium. Zelfs [Al Jazeera](#), dat begin jaren 2000 nog miljoenen kijkers trok met een schijn van onafhankelijkheid, is gedaald tot ongeveer acht miljoen kijkers in een markt van 600 miljoen Arabisch sprekenden. De bevolking doorziet de dubbele agenda.

De vernedering van de Arabische leiders werd pijnlijk zichtbaar in beelden die de ronde deden op sociale media: Arabische presidenten en koningen die als een schooljongen opstonden uit hun stoel en haastig naar de vinger van de Amerikaanse keizer leken te wijzen of hem een hand gaven, in een vertoning van onderdanigheid die haaks staat op de retoriek van soevereiniteit. Deze leiders hebben zich de afgelopen drie jaar publiekelijk herhaaldelijk vernederd, zonder enige teken van nederigheid of bereidheid om hun onderdanigheid aan het imperium te beëindigen. De uitzondering hierop, zoals zichtbaar in de video hierboven, is de koning van Jordanië, die de oorlogsmisdaden van Israël in Gaza en de Westelijke Jordaanoever openlijk veroordeelde. Dit moedige standpunt wordt echter door de westerse media gemarginaliseerd, omdat het niet past in het verhaal van een verenigde, door het Westen geleide regio.

De Wandeling naar Buiten: Arrogantie als Diplomatiek Instrument

Deze toont een treffend symbolisch moment: de Amerikaanse delegatie die de zaal verlaat terwijl de Iraanse president de misdaden van de VS en Israël veroordeelt. Dit is geen diplomatiek protest; het is de fysieke manifestatie van de blinde arrogantie van het Westen. In plaats van de beschuldigingen te weerleggen met feiten of de eigen verantwoordelijkheid te erkennen, kiest men voor de kinderachtige tactiek van de wandelende afwezigheid. Het is de weigering om de realiteit onder ogen te zien. Het is de houding van een macht die weet dat ze moreel en feitelijk geen verdediging heeft, en daarom kiest voor het negeren van de aanklacht.

Economische Oorlogsvoering: De Blokkade van Luchtvaartmaatschappijen

De laatste wanhoopsdaad van de VS is het aanvallen van luchtvaartmaatschappijen die naar en van Iran vliegen. Recentelijk zijn vluchten verminderd of opgeschort door maatschappijen in Georgië, Azerbeidzjan, Irak, Oman, Qatar en Turkije. Het doel is volledige isolatie. Maar deze strategie is gedoemd te mislukken. Rusland en China weigeren hun luchtvaartverbindingen met Iran te stoppen. Bovendien kan iedereen die Iran wil bereiken, eenvoudig naar een buurland vliegen en de grens oversteken.

De enigen die hier echt onder lijden, zijn de Iraanse diaspora met een dubbel staatsburgerschap, waarvan een groot deel historisch gezien sympathiseert met de sjah of Israël. Het is dus in wezen een symbolische actie die de zwakte van de VS verradt. Sterker nog, als Iran zou besluiten tot vergelding over te gaan door luchthavens in vazalstaten op het Arabisch schiereiland (zoals Bahrein of Qatar) te viseren, zou de impact op het internationale handelsnetwerk van het imperium exponentieel groter zijn dan de impact op Iran. De geschiedenis leert ons dat vergeldingsacties van Iran (zoals de sluiting van de Straat van Hormuz of acties in de Rode Zee door de Jemenieten) een veelvoudige economische schade toebrengen aan de westerse economieën vergeleken met de schade die Iran zelf lijdt.

Deel 3: Het Europese Zelfmoordcommando en de Roep om Diplomatie

Het Scenario van Steve Jermy: De Europese Weg naar de Afgrond

Terwijl de aandacht van de media vaak op het Midden-Oosten is gericht, bereidt Europa zich voor op een nog grotere catastrofale fout. Zoals gedetailleerd beschreven in het tweede transcript van Steve Jermy ("The coming war with Russia -

a European road to ruin"), leiden de NAVO-, EU- en E3-leiders (Macron, Merz, en binnenkort wellicht anderen) Europa naar een oorlog met Rusland tegen 2030. Gezien de huidige Europese bellicose retoriek, zou Rusland echter kunnen besluiten om eerder toe te slaan.

De strategische context is helder: de wortels van deze crisis liggen in 1989. De kans om een duurzame, inclusieve Europese veiligheidsarchitectuur op te bouwen die de legitieme veiligheidsbelangen van Rusland accommodeerde, werd verspild. In plaats daarvan breidde de NAVO meedogenloos oostwaarts uit, ondanks de waarschuwingen van visionaire stemmen zoals George Kennan, William J. Burns, Henry Kissinger en John Mearsheimer. De oorlog in Oekraïne is in de ogen van Rusland een defensieve overlevingsoorlog tegen een existentiële bedreiging, een feit dat westerse leiders weigeren te erkennen, ten gunste van een simplistisch narratief van "**ongebreidelde imperialistische ambitie**".

De Militaire Realiteit: Hypersonische Kwetsbaarheid en Energie-infrastructuur

De E3-leiders hebben publiekelijk aangegeven de levering van langeafstands-drones en kruisraketten aan Oekraïne te willen opvoeren, met de bedoeling diep in Russisch gebied te slaan. Moskou heeft onmiskenbaar gewaarschuwd dat dit zal leiden tot directe aanvallen op Europese productiefaciliteiten. Als deze waarschuwingen worden genegeerd – wat waarschijnlijk is, gezien het track record van het Westen – zal Rusland eind 2026 toeslaan.

Conventionele ballistische en hypersonische raketten (zoals de Oreshnik) zullen sleutelfaciliteiten in de Britse Midlands, het Duitse Ruhrgebied en buiten Bordeaux vernietigen. Hoewel NAVO Artikel 5 wordt ingeroepen, is de garantie hol. Spanje en Hongarije zullen troepen weigeren; Italië en Polen zullen aarzelen. En cruciaal: het Witte Huis, net verslagen en uitgeput na de oorlog in Iran, met lege munitiedepots en geen binnenlandse steun voor een nieuwe oorlog, zal weigeren zich in te mengen. De VS kiest voor isolationisme, en Europa staat er alleen voor.

De eerste drie maanden van zo'n conflict zouden desastreus zijn. Europese strike packages zouden worden vernietigd door de gelaagde S-400 en S-500 netwerken van Rusland. Zonder Amerikaanse onderdrukking van vijandelijke luchtverdediging is luchtoverwicht onmogelijk. Rusland zou vervolgens vliegvelden, trainingsbases, havens en logistieke knooppunten vernietigen, met duizenden militaire slachtoffers tot gevolg. Tegelijkertijd zou de Europese energie-infrastructuur (gas terminals, energiecentrales, netverbindingen) systematisch worden ontmanteld, precies zoals

Rusland sinds 2022 in Oekraïne heeft gedaan.

Europa is 's werelds grootste regionale importeur van koolwaterstoffen (12,8 miljoen vaten per dag). Een blokkade door Russische onderzeeërs in de Noordzee en de Atlantische Oceaan zou de scheepvaartverzekeringen doen verdwijnen en de import tot stilstand brengen. Zonder diesel vallen de landbouw-, visserij- en voedsellogistieke systemen uit. Binnen twee tot drie maanden zou Europa in een economische crisis storten die de Grote Depressie van de jaren 30 zou overtreffen, met een krimp van meer dan 10% en een ineenstorting van de overheidsfinanciën.

De Chinese Factor: Rationaliteit versus Westerse Zelfvernietiging

Terwijl Europa naar de afgrond rent, blijft China een stem van strategische rationaliteit. De verwachte top tussen president Xi Jinping en de Amerikaanse president in Washington draait om de vraag of China zijn restricties op zeldzame aardmetalen (rare earth magnets) zal opheffen, die essentieel zijn voor de Amerikaanse militaire industrie. China raffineert meer dan 90% van 's werelds aanbod.

Zoals Marouf analyseert, heeft China geen enkele prikkel om dit beleid te wijzigen. Waarom zou China de NAVO en de VS de middelen geven om meer wapens te produceren, niet alleen om Rusland en Iran aan te vallen, maar uiteindelijk ook om China zelf in te sluiten? Het zou zelfmoord zijn. In plaats daarvan zal China, door de export van zeldzame aardmetalen te beperken, tussen de regels door laten zien dat het de landen steunt die de Amerikaanse hegemonie in de weg staan. De VS zal wanhopig proberen alternatieven te vinden, zoals het heropenen van mijnen in Venezuela of Colombia, maar dit is een traag en milieutechnisch desastreus proces dat de onmiddellijke militaire behoeften niet kan dekken.

Conclusie: De Noodzaak van Eerlijke Diplomatie

De generaal [André Beaufre](#) schreef: "**In de oorlog verdient de verliezer te verliezen, omdat zijn nederlaag het resultaat moet zijn van denkfouten, gemaakt voor of tijdens het conflict.**" Het Westen heeft de afgelopen 25 jaar een consistent track record van "denkfouten" vertoond, van Afghanistan tot Oekraïne. Maar dit keer zijn de inzet en de consequenties voor de Europese burger ongekend hoog.

De oplossing is niet meer militaire escalatie, maar diplomatie. Niet de diplomatie van ultimatus of betekenisloze vredesconferenties waarbij één partij bij voorbaat wordt uitgesloten, maar de diplomatie van eerlijk gesprek. De veiligheidsbehoeften van Rusland zijn niet moeilijk te begrijpen: een neutraal Oekraïne, geen NAVO-lidmaatschap, en echte veiligheidsgaranties. Dit waren de voorwaarden die Rusland en Oekraïne in maart 2022 bijna hadden geaccepteerd, voordat westerse leiders tussenbeide kwamen om de oorlog te verlengen.

Het is tijd dat de Europese bevolking wordt uitgenodigd om publiekelijk te debatteren over deze risico's. De leiders die ons naar deze afgrond leiden, zijn ons twee dingen verschuldigd: een eerlijke, publieke, strategische beoordeling van de risico's, en de kans om onze stem te laten horen. Want het zijn wij, niet zij, die de oorlog zullen moeten vechten en de vernietiging van onze energie-infrastructuur, onze economie en onze beschaving zullen moeten ondergaan. De keuze is eenvoudig: koers wijzigen naar vrede en eerlijke diplomatie, of doorgaan op het pad van 1914, geleid door een politiek narratief dat haaks staat op de waarheid en de realiteit.

Bronnenlijst en Referenties

- **Video 1 & Transcript 1:** Rachel Plevin interviewt Leith Marouf (Executive Director, Free Palestine TV). "NATO Chief Mark Rutte Admits that 5.000 Aircraft took off from Europe Just to Lose the Iran War". YouTube, 23 september 2026. *Bevat analyse over de 5.000 NAVO-vluchten, de strategische doodlopende weg van de VS, de media-controle, en de Chinese positie inzake zeldzame aardmetalen.*
- **Transcript 2:** Steve Jermy. "The coming war with Russia - a European road to ruin". Substack, 23 september 2026. *Bevat het gedetailleerde scenario van een Russische aanval op Europese infrastructuur, de kwetsbaarheid van de E3, en de economische nasleep van een energietekort.*
- **Video 2:** "United States of America - President Addresses United Nations General Debate, 81st Session". YouTube. *Bevat de "winner takes all" retoriek en de openlijke dreigementen gericht op Iran en soevereine staten.*
- **Video 3:** "US Delegate Walks Out as Iran's President Condemns US-Israel Crimes". YouTube. *Illustratie van de diplomatieke arrogantie en de weigering van het Westen om verantwoording af te leggen voor oorlogsmisdaden.*
- **Video 4:** "Jordan's King Condemns Israel's War Crimes in Gaza and the West Bank". YouTube. *Getuigenis van regionaal leiderschap dat de hypocriete westerse steun aan Israël doorbreekt.*
- **Video 5:** "A Summary of Trump's 38-Minute Speech at the 81st UNGA". YouTube. *Overzicht van de agressieve, unilaterale toon van de Amerikaanse toespraak.*
- **Aanvullende Geopolitieke Referenties:**

- Carl von Clausewitz, *On War* (1832). Over de noodzaak om de ware aard van een conflict te begrijpen voordat men erin stapt.
- George Kennan, "A Fateful Error", *New York Times*, 5 februari 1997. Over de fout van de NAVO-uitbreiding.
- William J. Burns, "Nyet Means Nyet", US Embassy Moscow cable, 1 februari 2008 (WikiLeaks).
- John J. Mearsheimer, "Why the Ukraine Crisis Is the West's Fault", *Foreign Affairs*, Sep/Oct 2014.
- General André Beaufre, *An Introduction to Strategy*. Over de denkfouten die tot nederlaag leiden.
- International Energy Agency (IEA), *World Energy Outlook 2024*. Over de kwetsbaarheid van de Europese energie-invoer.